

GLOBALPOLİTİKÜLTÜR

ERGİN YILDIZOĞLU

'Önemli Olan Değiştirmektir', Ancak...

Evet, **Marx** 'ın vurguladığı gibi *"Filozoflar, bugüne kadar, dünyayı yalnızca yorumladılar. Halbuki önemli olan değiştirmektir"*. Ancak, değiştirmeye niyetlendiğimiz dünyayı bütünlüklü bir biçimde *"düşünemezsek"* değiştirme şansımız büyük ölçüde azalıyor. Hatta, değiştirmek bir yana, yeniden konsolide edilmesine katkıda bulunabiliyoruz.

Esas olan 'ekonomi' ama...

Korkut Boratav hocamız 27 Mayıs tarihli yazısında, *"dünyamızın durumunu"* tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyordu: *"Egemen sınıfların gündemi, geçmiş dönemlerde sermayenin sınırsız egemenliğine karşı konmuş, tüm engel ve pürüzlerin adım adım kaldırılmasıdır. Bu gündem beynelmilel sermaye ile tam bir işbirliği içinde oluşmuştur. Düzeni temsil eden siyasi partiler arasında bu ana gündeme bağlılıkta hiçbir fark yoktur. Nitekim, bir önceki ve şimdiki parlamentoda temsil edilen büyük siyasi partiler, ekonomik ve sosyal alanlarda sermayenin programının sadık temsilcileri oldular: ... Farklı hükümetler, tek siyaset..."*

Bu *"tek"* siyasetin ülkeyi getirdiği yerdeki halimizi, **Türkel Minibaş** dostumuz, pazartesi yazısında karanlık bir görüntü oluşturan verilerle ortaya koyuyordu: Toplumun çok büyük bir kısmı, özellikle kadınlar ve gençler açısından, yoksullaşma, işsizlik, refah kaybı... Yine pazartesi günü, bir yorumcu, **Faik Öztrak** , *"Uluslararası yatırımcılar faiz dışı fazla hedefini yakalamak için GSMH'nin yüzde 1-1.5'i arasında tasarruf sağlayacak tedbir paketlerinden söz etmeye başladığını"* aktarıyordu. Böylece, önümüzdeki dönemde GSMH'nin yüzde 1.15'inin halkın cebinden alınarak ülke dışına transfer edileceğini öğrenmiş oluyorduk. Boratav hocamızın aktardığı gündemin bir parçası olan bu haber, Minibaş dostumuzun çektiği fotoğrafın daha da çirkinleşeceğini gösteriyor.

Durum böyleyse, *"seçmen bu durumun sorumlularına, değil bu gerçekleri açıklayanlara oyunu verir, 23 Temmuz günü yeni bir dünya başlar..."* Ancak, bilgi eyleme, doğrudan yol açmıyor! Bu gerçekleri ne kadar dile getirsek getirelim, bir *"şey"* , halkın kendi çıkarlarına aykırı biçimde davranmaya devam etmesini sağlıyor. Sorun da burada: **Kültürel ortam** bu olguların bir sonuç yaratmasını, *"halkın"* kendi gündemine sahip çıkmasını engelleyecek biçimde şekillenmiştir. Genel olarak, sermaye ilişkisi, özel olarak neoliberalizm salt ekonomiyi değil, Prof. Dr. **Baskın Öran** gibi, sosyalist solun adaylığına soyunmuş aydınlara bile, sosyalist solun tüm tarihini yadsıyarak, aniden *"İşgal olmadan emperyalizm olmaz"* dedirten kültürel bir egemenlikle, bu ekonomide yaşayan insanların öznelliklerini de şekillendiriyor. Türkiye'de bu sürece özellikle 1990'ların ikinci yarısından bu yana, yeni bir boyut eklendi: **Siyasal İslam** . Siyasal İslam neoliberalizmin sivil toplumda yarattığı tahribatın üzerinde, sivil toplumu (aile ile devlet arasındaki alanı) işgal etmeye ve moleküler düzeyde, AKP döneminde de hükümetin yardımıyla, dönüştürmeye başladı. Bugün, halkın gündemi salt ekonomik çıkarlarından değil, bu çıkarları düşünmesini ve eyleme geçmesini engelleyen neoliberalizmin ve siyasal İslamın kültürel egemenliğinden kurtulmayı da içeriyor.

Demokrasi mi, darbe mi? 'Teşekkür ederim, istemem'

Bir yaklaşım da, haklı olarak *"askeri müdahale"* tehlikesinden korkuyor: *"Hepimiz nefes almak istiyoruz. Ve unutmayın, 'biz'lerin (orta sınıfları kastediyor- E.Y) nefes alabileceği yegâne atmosfer demokrasidir, ülkenin nefes alabileceği yegâne atmosfer demokrasidir."*

Bu yaklaşım, öncelikle, bu *"demokrasinin"*, son yıllarda *"halkın"* nefes aldığı atmosferi, ekonomik, kültürel açıdan ve kimyasal (Co2/metan gazı vb.) olarak zehirleyen ilişkilerin üzerinde mutabakat oluşturmanın aracı olduğunu görmüyor. **Bu, eşitlik, ulusal bağımsızlık ilkelerinden arındırılmış, sömürü, emperyalizm gibi kavramların düşünülmesine izin vermeyen , "yaşam dünyasını" piyasa ilişkileriyle paranteze içine alan, AKP döneminde de **egemenliğin, halka değil de Hakk'a ait olduğuna inanan, toplumda bu inanışa uygun bir "hakikat rejimini"** egemen kılmayı amaçlayan bir akımın, siyasal İslamın iktidara gelmesine olanak veren bir *"demokrasidir"*.**

Tabii ki askeri diktatörlük, bu *"demokrasinin"* ilacı değildir, ama, toplumu, ya (bu) *"demokrasi ya da askeri rejim"* ikilemine kilitlemeye kalkmak da, *"yaşam dünyasının"* atmosferini ısrarla kirletmeye devam eden sosyoekonomik yapılanmayı, siyasal İslamın gelişmesine olanak veren ortamı savunmak anlamına geliyor, bir başka demokrasiyi düşünmeyi engelliyor. Bu nedenle, ben, *"Darbe mi, demokrasi mi"* sorusuna (**Zizek** 'ten ödünç alarak) *"Teşekkür ederim istemem"* diyerek cevap vermeyi tercih ediyorum.

<http://erginyildizoglu.blogspot.com>

-- eHaberci --

-- Gizle --

[BU BELGENİN ANA SAYFASINA GECİS]

Garildi 1.0 [Aybim Bilgisayar Tic. Ltd.](#) tarafından hazırlanmıştır. Yorum ve Onerileriniz için : garildi@yore.com.tr